

2 'arin

Víkuskiftið
28. & 29. október 1995

Í kvöld verður sjónleikurinn "Somu tíð, sama stað" frumsýndur í Sjónleikarhúsinum. Áhugin er stórir og atgongumerkini eru útseld í kvöld, men möguleiki verður at síggja leikin komandi triggjar vikurnar

Orð: Dagny
Myndir: Kalmar

Sjónleikurinn er amerískur í sinum uppruna, men tá talan er um víðurskipti millum menniskju, so eru fólk flest eins alla staðni á klótuni.

Leikurinn "Somu tíð, sama stað", eftir Bernard Slade, hefur Elin Súsanna Jacobsen umsett, Asdis Skúladóttir leikstjórnað og Hlin Gunnardóttir hefur gjört pallmyndina.

Bert tveir sjónleikarar eru á nalinum. Tað eru tey

baði Nora Bærntsen og Hogni Joensen, ið hava leiklutirnir sum Doris og George. Tey eru gift, men ikki við hvør øðrum. Kortini halda tey saman í nógv ár, uttan at hjúnarfelagar teirra hava varnast tað.

Trúskapur í hjúnarlagnum

Bert eina ferð árliga hittast George og Doris á einum gistingarhúsi. Tey hava tillutað hvør øðrum tveir dagar í kærleika, vinskapi, trúskapi og umsorgan, so

sum eitt rætt hjúnarlag eigur at mynda seg.

Spurningurin er, um hetta er ótrúskapur í rætta orðsins tydingi, ella um Doris og George ikki eru ótrúgv móti sínum hjúnarfeløgum, við ikki at gera sær sama ómak, sum hesa einu ferð árliga.

Veruleikin er kortini ofta ein annar. Tíðirnar broytast og tað gera menniskjuni og hjúnarlagið somuleiðis.

Asdis Skúladóttir sigur, at niðurstøðan hjá rithøvundanum er, at hjúnarlagið ikki hevur liv lagað, um líkaskel-

an sleppa at ráða. Skal tað eynast at varðveita hjúnarlagið gjøgnum langt áramál, so skulu fólk gera ávíst arbeiði.

Hin möguleikin er, at um fólk ikki halda seg vera lukkulig í hjúnarlagnum, so fara tey bara hvørt til sitt.

Tað er so lætt bert at tveita alt frá sær og byrja av nýggjum. Spurningurin er, um næsta hjúnarlagið ikki fer at líkjast tí fyrra, og at alt endurtekur seg, um fólk ikki gera sær ómak at liva saman.

Umbroytiligt tíðarskeið í søguni

A pallinum hitta vit George og Doris einar fimm ferðir gjøgnum árin á gistingarhúsinum, frá byrjanini í fimtiárunum og fram til sjeitiárinu.

Menniskju og samfeløg broytast nógv hetta tíðarskeiðið, og tað gera Doris og George eisini.

Tey fylgja við rákinum í tíðini, frá kommunistaræðsluni í 50 árunum, um Kennedy tíðarskeiðið til

vietnamkríggið, hippitíðina og Watergategoluna, tá Nixon noyddist at leggja frá sær sum forseti. Tað verður á pallinum lýst við skemtiligum og álvarsligum hendringum, við einum farna av speisemi.

Hvussu leikur fer, frætta við í Sjónleikarhúsinum.

Hóast sjónleikurinn "Somu tíð, sama stað" er tvímansleikur, so skulu nógv fólk til at fáa leikin á pall. Hogni Joensen og Nora Bærntsen, sjónleikarar miðskeiðis á myndini fremst, vinstrumegin aftast Asdis Skúladóttir, leikstjóri og Hlin Gunnardóttir, sum hevur gjört pallmyndina, saman við hinum starvsfólkunum í Sjónleikarhúsinum

Rok á gistingarhúsinum

Tað er áhugavert at útvarpið er farið at varpa út góðar sendingar í ótið.

Tá arbeiðsdagurin er farin afturvið og ein hvíld fæst við hús, meðan dagurin og annað skal fáast frá hondini, er hugaligt at tendra útvarpið. Tað góða við lurtinum er, at tú eisini kanst gera okkurt annað samstundis. Tær keðiligu uppgávurnar fáast lættari frá hondini, meðan lurtað verður eftir onkrum, sum vekjur tín áhuga.

Serliga áhugaverdar hava sendingarnar hjá Tór Mikkelsen í Grønlandi verið. Hóast bæði útvarp og sjónvarp hava vist Grønlandi ans í seinastuni, so eru hesar seinastu sendingarnar øðrvísi.

Útvarpsmaðurin dugir so sera væl at fáa fólk at greiða frá, og fjølltáttar er eisini innihaldið. Tú kemur veruliga inn á gólv við hjá vanligum fólki, og fær lut í teirra gerandisdegi í góðum, men eisini truplum víðurskiptum.

Tórir Mikkelsen tosaði ein dagin við 12 ára gamlan føroyskan drong, sum segði frá, hvussu tað var at ganga í skúla í Upernavík við børnum, sum skiltu lítul og einki av donskum.

Ikki sori at hann bleiv happaður, men tað kann eisini vera lutur hjá teimum, sum eru burtur, og sera áhugavert at fáa við. Tað er so sjáldan at gerandisdagurin hjá børnum í útlegð verður lýstur, við teirra egnu orðum. Eisini tosaði

hann við grønlandska kvinnu, sum er gift við dana, og hvussu hesin uppfataði "kaffemikk" samkomurnar. Hetta er annað sjónarmið um samanbrestin millum tvær mentanir, sum gjördi sendingina breiðari, av tí at ikki bert varð hugt eftir stóðuni hjá føroyingum í Grønlandi.

Fýra sendingar eru, men onkur er farin burtur ímillum. Góður frásøgumaður hevur føroyingurin Wiliam Smidt verið. Hann hevur sett sær fyr at læra grønlandskt, ikki bert fyr sína egnu skyld, men eisini fyr at gleða grønlandingar.

Eftir tíðindini og enn eina sending, er tað fingið frá hondini, sum skal gerast heima, og tú ert til reiðar at tendra sjónvarpið. Stundir eru at frætta í EastEnders á nógv umrøddu BBC Prime ráðini, hvussu tey hava tað í Albert Street. Hóast árálanga sendingin er skorðin eftir sama leisti sum amerisku sendiröðirnar, so eru leiklutirnir meira væl skipaðir enn vanligt. Her er talan um vanlig fólk á gøtuni, við góðum og minni góðum eyðkennum. Tað er stuttligt við hvørt sum dagvolja, aðrenn trýst verður á SvF, har Dagur og Vika borðreiðir við feskastu tíðindunum.

Sjónvarpið er eisini farið at spila seg út, og tað var neyðugt. Serliga ótulin havi eg biðað eftir forvitnisligu sendiröðini um tær føroysku genturnar, sum giftust til Bretlands og Skotlands undir krígunum.

Mínar vónir stóðu ikki mót við úrslitið í fyrsti sendingini.

Her átti at verið øðrvísi dramatiskar og spennandi frásagnir. Serliga hugsi eg um gentuna, sum fór avstað við nýfðingi, og síldi vandasjógv undir krígunum. Hvat var tað, sum fekk genturnar at fara burtur undir krígunum, og hvørjar avleiðingar fekk tað fyr liv teirra? Hvussu var tað hjá børnum at hava føroyska mammu - og ummur og abba í Føroyum. Var tað kærleikin ella ungdomsins brásinni og dirvi, sum fekk ter at fara, ella var tað kanska skuldarkensla at hava hitt "tann einasta eina", og at hann var enskur hermaður?

Her er talan um føroyska kvinnusøgu so tað munar, og eitt satt bragið av einum hugskotti hjá Bergljór D. Hentze og Dagmar Joensen Næs, sum hava lagt til rættis, og SvF, og at farið varð undir at gera sendingarnar, meðan kvinnurnar enn eru á lívi.

Áhugaverdasta í fyrsta umfari var at síggja gomlu filmkutini. Tey eru søgulig og siga okkum, sum vóru fodd undir krígunum og komandi ættarliðum, um eitt serligt tíðarskeið í okkara søgu.

Allar suðir eru ikki sýftar enn, og vónandi verður meira forvitnisligt at síggja og frætta í teimum báðum sendingunum, sum eru eftir.

Dagny Joensen